— Mon en Mand ikke vilde protestere? Hele Livet bliver da næsten Alderdom.

Nej, Ret for alt, hvad der er Ret værd, først og fremmest Kærlighedens Ret! En Kvinde, der er højt oppe i Tyverne, *behøver ikke*, *skal ikke* som hin Jefta-Datter begræde sin Skæbne paa Bjærgene, nej, har Lov til at være ung — og at elske!

Økonomisk Kemi.

Højstærede Redaktør!

Gennem Deres Organ »Hvad vi vil« har jeg havt Lejlighed til at lære at kende Deres kække og energiske Kamp for Kvindesagens Fremme, og det har glædet mig meget at se de Spor, Bevægelsen hist og her har sat. Det er en Fremskridtssag, som kun kan trives i Lys: Oplysning, er den Magt, der vil bære Kvindesagen frem. Og en god Begyndelse er gjort. Man ser nu Kvinden berige sine Kundskaber af samme Kilde, hvor tidligere kun Manden søgte til. Den virkelige Fremskridtskvinde nøjes ikke længere med de gamle Lækkerier: Sprog, Musik og vammelsød Æstetik; hun har med afgjort Held begyndt at kaste sig over Naturvidenskaberne, hun kan i den Henseende allerede pege paa Resultater.

Af den Grund vil jeg tillade mig at fremdrage et Fag, der hidtil har været Stedbarn — nemlig Kemi. Der har ofte været gjort Forsøg paa at bringe Kemien frem som almindeligt Undervisningsfag, men Forsøgene er tidt glippede, enten fordi vedkommende har været for sprænglærd eller for nøgterne. Det er nemlig forbunden med betydelig Vanskelighed at give en solid og dygtig Vejledning i et Fag, der tilsyneladende ligger den almindelige Forestillingsevne saa fjærnt. Den intelligente Fagmand har tidt Vanskelighed ved at begrænse sig, og Dilettanten er i dette Fag fuldstændig umulig.

Undervisningen i Kemi har som Regel derfor ogsaa været indskrænket til de Skoler, hvor det kræves i Følge Nødvendighed eller Vane, og det er kun undtagelsesvis, at Kvinder er blevne underviste i dette Fag, — skønt denne Videnskab som ingen anden griber ind i den kvindelige Virksomhed. Det er nemlig gennem Kemien, at man faar Kundskab om de Stoffer og Forbindelser, der finder Anvendelse i det praktiske Liv.

Jeg har tænkt at ville oprette et Kursus i almindelig økonomisk Kemi, og jeg skal her tillade mig at give en kort Meddelelse om, hvad jeg derigennem vil opnaa.

I en kort concis Oversigt vil der blive meddelt om de betydeligste Grundstoffers og Forbindelsers Egenskaber, Kendemærker samt deres Anvendelse i Husholdning, Teknik og Medicin, samtidig med, at der gives nøjagtige, lette Anvisninger til at fremstille de fleste i det daglige Liv almindelig bekendte og benyttede kemiske Artikler. Dette vil faa den praktiske Betydning, at flere fortrinlige Nærings- og Nydelsesmidler vil vinde almindelig Indgang, idet Prisen under disse Forhold ikke kan lægge Hindringer i Vejen.

Naar der ses hen til, at alle, selv almindelige, teknisk kemiske Artikler i Handelen betales med en Pris, der slet ikke staar i Forhold til Værdien, vil den huslige Virksomhed paa dette Omraade blive af meget stor økonomisk Betydning. Men der vil tillige blive givet Anvisning til Fremstilling af Brugs- og Luxusgenstande, f. Ex. Toiletmidler m. v.

Det er min Anskuelse, at skal Kemien strax vinde almindelig Indgang som Undervisningsfag, maa Hovedvægten lægges paa den praktiske Anvendelse. Man skal ikke fylde sit Hoved med Ting, der er i en saadan Form, at de ikke har direkte Interesse for det praktiske Liv.

Det er jo netop Meningen saavel med Kemi som med andre Naturfag, at de skal komme Menneskeaanden til Hjælp i Kampen for Tilværelsen. Først naar et Fag gives det rigtige praktiske Tilsnit, kan man sige, det er i en saadan Form, at det vil bane sig almindelig Indgang.

Det er endvidere min Tanke, at Kendskabet til Kemi byder de Kvinder, der attraa selvstændig Virksomhed, en rig, hidtil lidt paaagtet Adgang til passende og vellønnet Erhverv — ved de forskellige Stoffer, hvis Fremstilling fuldt saa godt kan foregaa i et lille Beboelsesrum som i en stor velindrettet Fabrik.

Ved personlig eller skriftlig Henvendelse til mig under Adresse: Falkonerallé 60, København F., vil enhver nærmere Oplysning med Glæde blive givet.

N. P. Hansen.

Brødudsalg.

Fru Redaktør!

Maa jeg bede om Plads for følgende Bemærkninger.

Det er ikke alene for min egen Skyld, jeg skriver dette, men ogsaa for at gavne mine Kolleger. Jeg har nemlig et Brødudsalg, som jeg har havt et Aar, og i dette Aar er ikke mindre end 5 af mine Kolleger gaaet fallit. Dette tyder paa, at det er en daarlig Erhvervsgren; thi kan ikke en enligstillet Kvinde, med den lange Arbejdstid, hun ofrer sin Forretning, bortset fra det indelukkede Liv, hun fører, ikke engang tjene det nødvendige til sin Existens, saa er det en kummerlig Tilværelse.

Jeg vil derfor spørge d'Hrr. Bagere, om de ikke kunde blive enige om at gøre vor Tilværelse lidt mindre kummerlig ved at forøge vor Fortjeneste. — Enhver vil vistnok indrømme, at det er en stor Uretfærdighed imod os, som forhandle deres Brød, og som maa betale den urimelig store Husleje, at d'Hrr. Bagere lader deres Vogne køre om med Brød til private Familier og paa den Maade umuliggør Fortjenesten af de bedre Kunder for Brødudsalgene.

Er det ikke at støtte de rige og undertrykke de fattige? — Jeg ved Familier, der holde 4—5 Tjeneste-